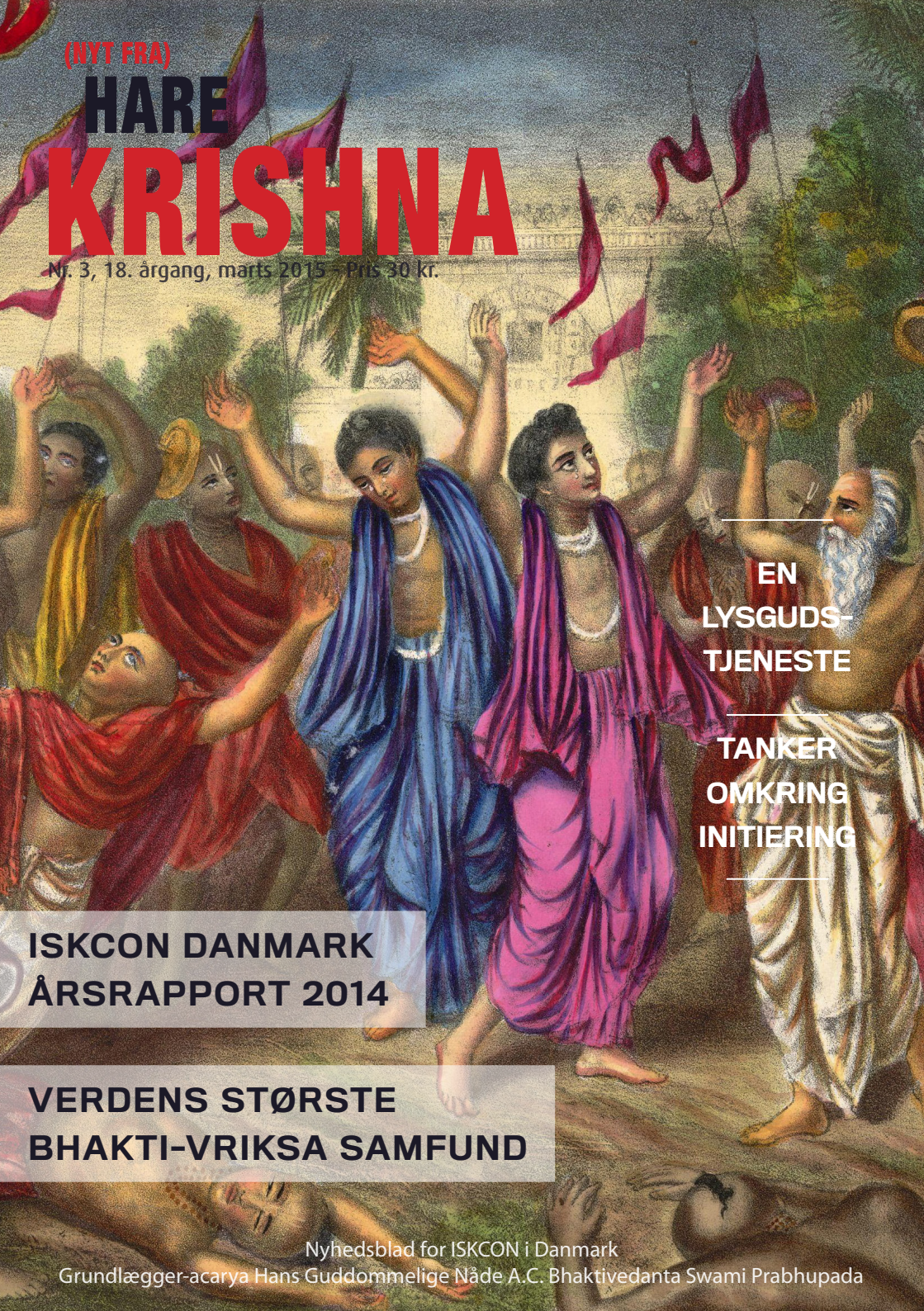

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 3, 18. årgang, marts 2015 - Pris 30 kr.

EN LYSGUDS-TJENESTE

TANKER OMKRING INITIERING

ISKCON DANMARK ÅRSRAPPORT 2014

VERDENS STØRSTE BHAKTI-VRIKSA SAMFUND

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Marts

af Lalitanatha Dasa

Gaura Purnima, Herren Caitanya Mahaprabhus fremkomst, falder allerede den 5. marts i år. I den anledning er Caitanya Mahaprabhu og Hans hengivne på forsiden. Mød op til Gaura Purnima, hvor det end er belejligt (se aktivitetssiden på s. 23), selv om det er på en hverdag.

Bemærk, at også Rama Navami, Herren Ramacandras fremkomst, falder i denne måned (den 28. marts) såvel som Srivasa Panditas fremkomstdag den 14. marts. Det er begge festdage i vores templer. Derudover skal det nævnes, at København får besøg af Sankarsana Prabhu og hans hustru Visnupriya Devi fra den 19. til den 23. marts. Der bliver forelæsninger i templet og mulighed for at tale med dem i løbet af dagtimerne.

Med hensyn til dette blad har Dandaniti skrevet en årsrapport for Hare Krishna i Danmark 2014. Den bringes på side 5. Janardana Prabhhu fortæller om sin tur i efteråret til Sydindien på side 9, og gennemgangen af *Bhagavad-gita* fortsætter på side 12 med kapitel 12. Gandharvika Devi Dasi fortæller om sin initiering på side 18, og på side 20 er der omtale af en dokumentarfilm om *bhakti-vriksa* i området ved den Persiske Golf. Det er egentlig ment som en reklame for filmen, som det er vores håb, at I alle bliver inspireret til at gå ind og se (den er gratis tilgængelig på Youtube, se linket i artiklen). Den er virkelig interessant.

God læsefornøjelse og glædelig Gaura Purnima!

KALENDER

Søndag 1.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Amalaki-vrata Ekadasi)
Mandag 2.3	Bryd fasten mellem 6:59–10:34 Srila Madhavendra Puris bortgang
Torsdag 5.3	Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst (faste indtil måneopgang)
Fredag 6.3	Jagannatha Misras festival
Lørdag 14.3	Srivasa Panditas fremkomst
Mandag 16.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Papamocani Ekadasi)
Tirsdag 17.3	Bryd fasten mellem 6:20–10:19 Sri Govinda Ghosh' bortgang
Tirsdag 24.3	Sri Ramanujacaryas fremkomst
Lørdag 28.3	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til solnedgang)
Mandag 30.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
Tirsdag 31.3	Bryd fasten mellem 10:44 – 11:04
Lørdag 4.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krsna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhus fremkomst
Lørdag 11.4	Abhirama Thakuras bortgang
Tirsdag 14.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Onsdag 15.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Varuthini Ekadasi*) *Tulasi Jala Dan* begynder
Torsdag 16.4	Bryd fasten mellem 6:03 – 6:40
Lørdag 18.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Tirsdag 21.4	Candana-yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
Lørdag 25.4	Jahnu Saptami
Mandag 27.4	Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas, hustrus fremkomst Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Torsdag 30.4	Ekadasi (*mahadvadasi*, faste fra korn og bønner for *Mohini Ekadasi*)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt
3 Srila Prabhupada taler ud
5 ISKCON DK årsrapport
9 Fra vest til øst - på pilgrimsfærd
12 Bhagavad-Gita Kapitel 12
16 En lysgudstjeneste
18 Tanker omkring min initiering
20 Bhakti-vriksa i Golfen
22 Burfi-familien: mælkekarameller
23 Adresser og info

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2015, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 59271930 - Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

Hvordan får man perfekt viden i en ufuldkommen verden?

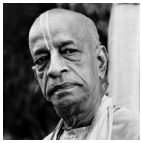

af Srila Prabhupada

Denne samtale mellem Śrīla Prabhupāda og Dr. Gregory Benford, professor i fysik ved University of California, Irvine, fandt sted i oktober 1973 i Los Angeles' Hare Kṛṣṇa-center.

Dr. Benford: De er sikkert bekendt med det, som Vestens teologi betegner som "det ondes problem". Hvorfor findes der ondskab?

Śrīla Prabhupāda: Ondskab er fraværet af godhed, ligesom mørke er fraværet af sollys. Hvordan kan man være i mørke, hvis man altid sørger for at holde sig i lyset? Gud er algod, så hvis man altid holder sig i Gudsbevidsthed, er der ingen ondskab.

Dr. Benford: Men hvorfor er verden da blevet skabt med onde mennesker?

Śrīla Prabhupāda: Hvorfor blev politiet skabt? Fordi der er brug for det. På samme måde ønsker nogle levende væsener at nyde denne materielle verden. Derfor skaber Gud den. Han er som en far, der giver sine slemme børn et særligt værelse at lege i. Ellers ville de slemme drenge altid forstyrre ham.

Dr. Benford: Denne verden er således noget i retning af et fængsel?

Śrīla Prabhupāda: Ja, den er et fængsel. Derfor er der lidelse her. I fængslet kan man ikke forvente komfort, for hvis der ikke er lidelse, lærer fangerne ingenting. Det beskrives i *Bhagavad-gītā*: *duḥkhālayam aśāśvatam*. *Duḥkhālayam* betyder "et sted af lidelse". Og *aśāśvatam* betyder "midlertidig". Man kan ikke gå på kompromis og sige: "Godt, jeg lider, men det er jeg ligeglad med. Jeg bliver her uanset hvad." Vi får ikke lov til at blive her. Vi bliver sparket ud. Nu tror du, at du er amerikaner, du er en stor videnskabsmand, du er lykkelig, du får en god løn. Det er helt i orden, men du får ikke lov til at blive ved med at være i den situation. Den dag kommer, hvor du bliver sparket ud. Og du ved ikke, om du bliver amerikaner eller videnskabsmand igen eller måske en kat, en hund eller en halvgud. Det ved du ikke.

Dr. Benford: Sandsynligvis bliver jeg ikke til noget overhovedet.

Śrīla Prabhupāda: Nej, det er en anden form for uvidenhed. Kṛṣṇa forklarer i *Bhagavad-gītā* [2.13], *dehino 'smin yathā dehe kaumāraṁ yauvanaṁ jarā/ tathā dehāntara-prāptiḥ*: Først er du i en drengekrop, dernæst i en ung mands krop, og i fremtiden vil du være i en gammel mands krop . . .

Dr. Benford: Men efter jeg har været en gammel mand, bliver jeg måske til ingenting.

Śrīla Prabhupāda: Nej, nej. *Tathā dehāntara-prāptiḥ*: Efter døden går du over i en anden krop. Så du kan ikke sige: "Jeg bliver til ingenting." Jo, du kan selvfølgelig sige hvad som helst, men sådan er loven ikke. Måske kender du loven, eller måske kender du den ikke. Det er ligegyldigt. Loven gælder uanset hvad. Hvis du for eksempel tror: "Jeg vil røre ved ilden, og den brænder mig ikke," er det ikke sandt. Den brænder. På samme måde kan du tro, at der intet liv er efter døden, men det er ikke sandt.

Dr. Benford: Hvorfor ser en person som mig, der forsøger at forstå verden rationelt, ikke ud til kunne finde en måde at gøre det på?

Śrīla Prabhupāda: Du forsøger at forstå ting rationelt, men du henvender dig ikke til den rigtige lærer.

Dr. Benford: Men jeg mener, at ved at studere verden kan jeg få viden, og der er en måde at efterprøve den viden på. Vi formulerer hypoteser, vi udfører eksperimenter, vi bekræfter vores ideer, og så prøver vi at se, om vi

kan bruge disse ideer i den praktiske verden.

Śrīla Prabhupāda: Det er blot en anden form for uvidenhed, for du ved ikke, at du er ufuldkommen.

Dr. Benford: Åh jo, jeg ved godt, at jeg ikke er fuldkommen.

Śrīla Prabhupāda: Hvorfor forsøger du så at studere verden på den ene og den anden måde? Hvis du er ufuldkommen, vil resultatet blive ufuldkomment.

Dr. Benford: Det er sandt.

Śrīla Prabhupāda: Så hvorfor spilder du din tid?

Dr. Benford: Men der ser ikke ud til at være nogen anden måde at få viden på.

Śrīla Prabhupāda: Selv når det kommer til materiel viden, er du nødt til at tage til et universitet og spørge en professor. Når du på samme måde gerne vil lære åndelig viden – fuldkommen viden – er du nødt til at gå til en fuldkommen lærer. Så vil du få fuldkommen viden.

Dr. Benford: Men hvordan ved man, hvornår læreren er fuldkommen?

Śrīla Prabhupāda: Det er ikke vanskeligt. En fuldkommen lærer er ham, der har lært fra en anden fuldkommen lærer.

Dr. Benford: Men det flytter blot problemet et skridt videre.

Śrīla Prabhupāda: Nej, for der er én fuldkommen lærer – Kṛṣṇa – der accepteres af alle klasser af lærere. I Indien har vi stadig den vediske kultur, der videregives af lærde vediske lærere. Alle disse lærere accepterer Kṛṣṇa som den højeste lærer. De tager undervisning fra Kṛṣṇa og videregiver den.

Dr. Benford: Så hvem som helst, som jeg møder, som accepterer Kṛṣṇa som den perfekte lærer – han er en perfekt lærer?

Śrīla Prabhupāda: Ja. Enhver, der underviser i Kṛṣṇas lære – han er en perfekt lærer.

Dr. Benford: Så alle hengivne her er perfekte lærere?

Śrīla Prabhupāda: Ja, for de videregiver kun Kṛṣṇas lære, det er alt. De er nok ikke fuldkomne, men alt, som de siger, er fuldkomment, for det kommer fra Kṛṣṇa.

Dr. Benford: Så du er altså ikke perfekt?

Śrīla Prabhupāda: Nej, jeg er ikke perfekt. Ingen af os hævder, at vi er perfekte. Vi har så mange mangler. Men fordi vi ikke siger noget ud over det, som er Kṛṣṇas lære, er vores undervisning fuldkommen. Vi er ligesom postbudet, der kommer med en check til dig på 1.000 dollars. Han er ingen rig mand, men hvis han afleverer konvolutten til dig, som den er, har du gavn deraf. Han er ikke en rig mand, men hans perfekte handlemåde – hans ærlighed – er fuldkommen. På samme måde er vi ikke fuldkomne. Vi er fuld af ufuldkommenheder. Men vi bevæger os ikke uden for det, som er Kṛṣṇas lære – det er vores proces – og derfor er vores undervisning perfekt.

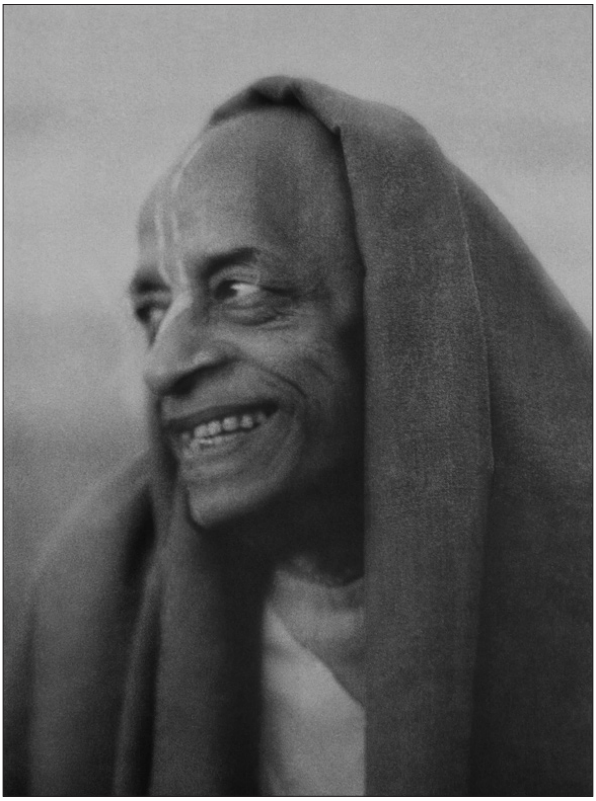

ISKCON Danmarks årsrapport 2014

af Dandaniti Devi Dasi

Selv om det nu er et par måneder siden, at vi rundede nytår, har vi valgt at bringe en lille rapport over ISKCON's aktiviteter i Danmark i 2014.

Templet

Templet i Vanløse er Krishna-bevægelsens danske hjerte og fungerer som samlings- og inspirationssted for mange hundrede hengivne og støtter af ISKCON i Danmark. Deiteterne Sri-Sri Gaura-Nitai har været her siden 1984. I 2014 havde der således været fast tilbedelse i Danmark af Sri-Sri Gaura-Nitai i 30 år.

For øjeblikket bor der en halv snes hengivne i templet. Madhavasraya Prabhu er daglig leder med stærk assistance fra Manidhara Prabhu, der er seniorprædikant og discipel af Srila Prabhupada. Ud over dem er der Tejasvi Krishna Prabhu (*pujari* og koordinator for Vegetarisk Lørdag), Rangi-Gopala Prabhu (*pujari* og kok), Amogha-drik Prabhu (*pujari*, kok mm.), Gaura-Nitai Prabhu (bogdistribution), Bhakta Endre (rengøring og køkkenhjælp), Kesava Priya Mataji (skoleprogrammer og kok), Kurma Gaura Prabhu (bogdistribution og kok) samt Ashia og Surendra (lejere, køkkenhjælpere).

Ved siden af templets beboere er mange hengivne fast tilknyttet til templet og kommer jævnligt til morgen- og aftenprogrammer eller gør tjeneste i ugens løb.

En praktisk ting, der er blevet ændret i forbindelse med de daglige programmer, er, at der nu afholdes aftenforedrag kl. 18.00 stedet for kl. 19:30. *Gaura-arati* ligger stadig fast kl. 19.00. De fleste aftener er der *Bhagavad-gita*-foredrag, men én gang om ugen er der Prabhupada-*katha* med Manidhara Prabhu.

Søndagsfester og festivaler

Ugens højdepunkt i templet er søndagsfesten, hvor 70–100 hengivne og gæster mødes til et festligt program med *kirtana*, foredrag og Krishna-*prasada*. Hver søndag dukker mange nye ansigter op, heraf en del studerende, der kommer for at opleve Krishna-bevægelsen på egen hånd og samle materiale til en opgave. En (næsten) fast del af søndagsprogrammet er spørgsmål- og svarsessionen, hvor man under uformelle forhold kan få svar på spørgsmål angående Krishna-bevidsthed. Søndagsfesterne involverer selvsagt mange i tjeneste til Krishna. Specielt gør de indiske medlemmer af forsamlingen en stor tjeneste i forbindelse med tilberedelse og servering af *prasada*. Det bliver mere og mere populært at sponsorere *prasada* til søndagsfesterne. De fleste søndagsfester er sponsoreret af forskellige hengivne, ofte i forbindelse med fødselsdage og andre mærkedage.

Besøg

2014 bød blandt andet på besøg af Visnupriya Mataji og Sankarsana Prabhu, Bir Krishna Gosvami, Krishna-ksetra Swami, Narayani Mataji, Devakinandana Prabhu, Janesvara Prabhu, Radhika Nagara Prabhu og Govinda Prabhu.

Under Sankarsana Prabhus besøg blev der holdt initieringsceremoni i forbindelse med søndagsfesten. Her blev Bhakta Gabriel initieret og fik navnet Gaura Nitai Dasa.

Særprogrammer

Ud over de faste festivaler og mærkedage såsom Janmastami, Gaura Purnima og diverse fremkomst-og bortgangsdage for de tidligere *acaryaer* foregår der i løbet af året en række andre begivenheder, her kaldet særprogrammer. Et nyt indslag i 2014 var et festprogram for templets faste *Nityaseva*-med-

lemmer, der støtter med et fast månedligt beløb. Derudover har der været to dage med *kirtana-mela* med henholdvis tre og seks timers sang af Hare Krishna. I efteråret tog nogle forældre initiativ til at lave en festdag for Krishnas børn i templet med *kirtana*, teater og Krishna-bevidste lege, en meget vellykket dag for både børn og voksne.

Skoleprogram i templet

Vegetarisk lørdag

Et af Københavns faste udadvendte programmer er Vegetarisk Lørdag under ledelse af Tejasvi Krishna Prabhu. Her bliver der sunget, danset og delt Krishna-*prasada* ud til forbipasserende, der også har mulighed for at tale med de hengivne og få en Krishna-bog eller et magasin med hjem. I 2014 blev der holdt Vegetarisk Lørdag på Gammeltorv, Kultorvet, Amagerbro Torv, Christianshavns Torv og ved Rundetårn. Vi deltog også med programmet i Dansk Vegetardag på Den røde Plads på Nørrebro og til Vanløse Byfest, som det er tredje gang, vi deltager i. Hver gang er vi blevet mødt stor venlighed og interesse fra vores naboer i Vanløse.

Vegetarisk lørdag rejste også rundt i Danmark i en uge og besøgte Odense, Kolding, Århus og Ålborg med de hengivnes selskab, det hellige navn og Krishna-*prasada*.

Ratha-yatra og Festival of India

Den første danske *Ratha-yatra* blev afholdt i 1999 på Nørrebro, og siden 2004 har der hver sommer været *Ratha-yatra* efterfulgt af Festival of India i Københavns indre by. De første år fandt det sted på Rådhuspladsen, men senere var det på Gammeltorv og de sidste to år på Nytorv. Århus har også i mange år været med på *Ratha-yatra*-vognen, og i år fik Aalborg også en dag med *Ratha-yatra*. Til alle festivalerne var det Parasurama Prabhu og hans gruppe fra England, der bragte vognen med Herren Jagannatha, Baladeva og Subhadra til Danmark og derfra til resten af Skandinavien.

Skoleprogrammer

I sæsonen for skoleprogrammer kommer der ofte flere skoleklasser til templet i løbet af ugen for at høre og opleve Krishna-bevægelsen på nært hold. Eleverne er som regel ivrige efter at deltage i sang og dans, stille spørgsmål og smage Krishna-*prasada*. Rigtig mange får en bog, der er sponsoreret af vores *sastra-dana* program, med hjem.

Kesava Priya Mataji er ansvarlig for skoleprogrammerne i templet og oplever, at mange lærere kommer igen år efter år med nye klasser, ikke kun fra København, men fra hele landet. I 2014 havde vi for første gang besøg af to naboer fra Skjulhøj Allé, nemlig Livets Skole og Kirkebjerg skole.

I Århus bliver der af og til holdt skoleprogrammer i Krishnahuset, og ligeledes tager hengivne imod besøg af mindre grupper af skoleelever og studerende i deres private hjem. Hare Krishna er tilsyneladende et po-

pulært emne på diverse uddannelsesinstitutioner.

Gaura Nitai Das på bogdistribution

Pujari-afdelingen

Sri-Sri Gaura-Nitai er som sagt templets hjerte og hele Danmarks tilbedelsesværdige *Isvara'er* (herskende Deiteter). Fra tidlig morgen til sen aften foregår den daglige tilbedelse af Deiteterne med *arati*, tempelsange, ofring af *bhoga* osv., og flere hengivne er involveret i denne tilbedelse. Ud over de faste *pujarier* (tempelpræster) er der et hold hengivne damer, der hjælper med at sy tøj og lave smykker til Deiteterne, organisere påklædningen og holde rent i *pujari*-rummene. Adityavarna Mataji har i mange år stået for dette og er ansvarlig for de smukke dragter, der bliver ofret til Gaura-Nitai på festivaldage som Janmastami og Gaura-Purnima.

Krishnahuset

Krishnahuset har siden åbningen i 2011 været mødested for de hengivne i Århus. Der bliver holdt søndagsfest hver anden uge plus diverse festivaler, *kirtana*-aftener mm.

De hengivne i Århus stod igen for at lave en dansk *vaisnava*-kalender med flotte billeder og information om festivaler, mærkedage, *Ekadasi* osv. Kalenderen kostede 125 kr., og overskuddet gik til Krishnahusets drift, der er baseret på frivillige donationer fra brugerne.

Bhakti-vriksa og nama-hatta

Mange hengivne i forskellige dele af landet mødes jævnligt privat til Krishna-bevidste programmer. Nogle har et fast ugentligt eller månedligt program såsom *namahatta* eller *bhaktivrksa* og nogle mødes i studiegrupper over *Bhagavad-gita* eller andre af Prabhupadas bøger. Hos os (dvs. Lalitanatha og undertegnede) har vi afholdt et fast ugentligt *bhakti-vriksa*-program, siden vi flyttede til Vanløse for fem år siden. Vi er snart færdige med andet forløb af et 64-ugers *bhakti-vriksa*-forløb, der giver en systematisk indføring i Krishna-bevidst filosofi og livsstil. Amita Krishna Prabhu og hans kone Bhaktin Line, der bor i Klampenborg, har også en *bhakti-vriksa*-gruppe, der mødes cirka en gang om måneden.

I måneden Damodara eller Karttika (oktober/november) har Jayanta Govinda Prabhu i de sidste år arrangeret Damodara-programmer i København. Det er hver gang blevet til en snes programmer, hvor han sammen med andre hengivne møder op hos interesserede folk og har en ceremoni med *kirtana*, foredrag, ofring af lys og *prasada* til ære for Krishna i Hans form som Damodara.

Bogdistribution

De seneste år er distributionen af Srila Prabhupadas bøger i Danmark vokset. Især efter udgivelsen af den nye danske *Bhagavad-gita* i 2013 er der kommet mere gang i salget af bøger. Nogle af de faste bogdistributører er Kurma Gaura Prabhu og Gaura-Nitai Prabhu samt Janardana Prabhu, Lalitanatha Prabhu, Amita Krishna Prabhu m.fl., der alle jævnligt ses på gaden med Prabhupadas bøger.

I 2014 blev der blevet distribueret cirka 3.500 af den nye oversættelse af *Bhagavad-gita* og

omkring 15.000 eksemplarer af *Hinsides fødsel og død* plus et ukendt antal af andre titler.

Radio Krishna

2014 var 30-året for Radio Krishna i København, og Radio Krishna i Århus har sendt næsten lige så længe. I København har Yadunandana Prabhu trofast stået for radioen i de fleste af årene og sender omkring 40 timer om ugen til et potentielt publikum på halvanden million mennesker. På samme måde sender Radio Krishna i Århus med Ananta Sri som manden bag femten timer om ugen til potentielt en halv million mennesker. Hvor mange, der reelt lytter på radioerne, er svært at sige, men begge radioer ser ud til at have en stor kreds af faste såvel som mere sporadiske lyttere.

BBT

Srila Prabhupadas bøger udgives verden over af Bhaktivedanta Book Trust (BBT). I den danske afdeling af BBT arbejdes der for øjeblikket på oversættelser af *Krishna-bogen*, *Nectar of Instruction* og *The Hare Krishna Challenge* (de danske titler på de sidste to er ikke afgjort endnu). Sidstnævnte står først på tapetet med planlagt udgivelse inden sommeren 2015.

Govindas Restaurant

For snart fire år siden åbnede Jagadvala og Pundarika Prabhu *Govindas Vegetar Take Away* på Åboulevarden i København. Selv om Govindas drives privat, hører den naturligt under ISKCON i den forstand, at navnet Govindas er varemærket af Krishna-bevægelsen i EU, og der serveres velsmagende Krishna-*prasada*, der er lavet af Krishna-bevidste kokke. Jagadvala, der er chef og kok på Govindas, lægger ikke skjul på, at det har været hårdt at starte en Krishna-bevidst restaurant, men vi, der har betragtet projektet fra sidelinien, kan konstatere, at det på alle måder går fremad for Govindas, der har slået sig fast som et populært og hyggeligt spisested.

Hjemmesider

Krishna-bevægelsen i Danmark har to officielle hjemmesider: www.harekrishna.dk, der er *Nyt fra Hare Krishnas* hjemmeside, og www.krishna.dk. Sidstnævnte er pt. under ombygning. For øjeblikket foregår de fleste opdateringer på facebook-siderne ISKCON-dk og Krishna-templet i Vanløse.

Nyt fra Hare Krishna

Nyt fra Hare Krishna udkom i 2014 på sit femtende år. De første år kom bladet hver anden uge, og siden 2006 har det været en månedlig udgivelse. Siden vi for nogle år siden gik over til at udgive bladet digitalt, er det trykte oplag dalet til omkring 100 eksemplarer. Til gengæld modtager nu tæt ved 1.000 læsere bladet digitalt, og hjemmesiden www.harekrishna.dk, hvor bladet også kan læses, har flere hundrede besøgende dagligt. Vores skriverstab har også udvidet sig. Især har Amogha-drik Prabhu leveret en jævn forsyning af artikler i løbet af det seneste år.

Konklusion

Fordi det er første gang, vi laver en sådan årsrapport, er der helt sikkert ting, vi ikke har fået med. Desuden er der en del ting, vi ikke fik plads til i dette blad, såsom en opdatering om IDL (ISKCON Danmarks landsråd), ISKCON-fonden, tværreligiøse arrangementer, deltagelse i messer, seminarer, *yajna'er og samskara'er* (ceremonier såsom bryllupper, navngivningsceremonier osv.), medieomtale mm.

Vi ved, at der rundt om i landet er mange hengivne, der synger Krishnas navne, ofrer mad til Krishna og "i det små" gør mange ting, som Krishna og Prabhupada ser, selv om det ikke nødvendigvis bemærkes af alle andre. Under alle omstændigheder håber vi at have givet en slags overblik over nogle af de aktiviteter, der foregår inden for ISKCON-regi. Det er vores hensigt at kunne gøre årsrapporten til en fast årlig tradition, så kontakt os, hvis der er ting, du synes fortjener at blive nævnt.

Fra vest til øst - på pilgrimsfærd

af Janardana Dasa

I januarnummeret fortalte Mahabhavi Dasa [se 'På pilgrimsrejse i Sydindien'] om sin tur til Sydindien i efteråret. Han rejste ved den lejlighed sammen med Janardana Dasa. I det følgende skriver Janardana lidt om sine oplevelser på den samme tur.

Alt i skabelsen ejes og beherskes af Herren: *isavasyam idam sarvam yat kinca jagatyam jagat*. Den materielle energi, som tager midlertidige skønne og somme tider livagtige former, er i konstant forvandling. Enkelte steder kan vi dog fra *sastra* erfare, at Herren Krishnas evige boliger manifesterer sig i denne sanselige verden. Hvis man ønsker, kan man på disse hellige steder eller *divya desam* fornemme Krishnas tilstedeværelse. Først og fremmest vil Hans hengivne befinde sig her. Stederne er beskrevet i de åbenbarede skrifter og har i umindelige tider været genstand for de store vismænd og hengivnes opmærksomhed. Hvis man tjener Krishna, som er Herren i skabelsen, kan man fornemme Ham overalt, men i særdeleshed på de hellige steder og i de templer, hvor Krishna bliver tilbedt. I denne Kalis tidsalder er den anbefalede måde at tilbede Krishna på at synge Hans navne i forsamlinger.

Sri Dhama Mayapur er stedet, hvor Krishna nedsteg i denne Kali-yuga som den perfekte *sannyasi*, Sri Caitanya Mahaprabhu, for at introducere sangen af Hare Krishna-*mantraet*. Fordi dette er stedet, hvor *Yuga-avataren* åbenbarede Sig og manifesterede den første del af Sine transcendentale aktiviteter på Jorden, vil Sri Dhama Mayapurs styrke tage til de næste 10.000 år i en gylden periode og være centrum for *sankirtana*-bevægelsen. I Kali-yuga vil almindelige menneskers lidelse tage til, og deres alder, styrke og størrelse mindskes, men i en kosmisk set kort periode vil denne påvirkning modvirkes af udførelsen af *sankirtana*-ofringen. Krishna siger i *Bhagavad-gita* 5.29, at Han er nyderen af alle ofringer, og derfor er det Ham, der bestemmer, hvordan og hvad Han vil nyde. Det fastlås tydeligere i *Srimad-Bhagavatam*, at kun personer med tilstrækkelig intelligens vil tage til denne aktivitet. Alle, der tager denne proces til sig, vil hurtigt kunne opnå den højeste gave – *Krishna-prema*, kærlighed til Krishna. Alt andet vil miste sin betydning i denne midlertidige verden, efterhånden som Kali-yuga skrider frem. Alle andre hellige steder vil med tiden dækkes over.

Jeg var netop i Indien i efteråret, hvilket sker jævnligt, men det bliver aldrig rutinemæssigt. Efter et kort besøg på Bali hos Madhavasraya Prabhu, som jeg hyggede mig med, fløj jeg tilbage til Cochin i Kerala, Indiens sydvestlige kyststat. At Krishna er til stede overalt, og specielt hvor man tjener Ham, blev meget tydeligt for mig, da jeg landede i Cochin. På mine rejser i Indien er det blevet en vane at medbringe Srila Prabhupadas bøger til distribution overalt – i fly, på kamelryg, i bussen og i butikken. Fly og lufthavne er glimrende distributionssteder i Indien, fordi folk har valuta med sig. På flyet fra Bali distribuerede jeg bøger, og i lufthavnen opsøgte jeg i min entusiasme med det samme en person. Netop da henvendte nogen sig til mig. Det var et hengivent par, der havde sat en rejsende af. De var netop i gang med forberedelsen til søndagsfesten i templet, og jeg fik tilbuddet om at køre med tilbage til templet i byen. Parret var vældig imødekommende og varme. Altid en fornøjelse atter at være i hengivnes selskab. Da jeg fortalte, at jeg kom fra Danmark, spurgte de mig, om jeg kender Lalitanatha Prabhu, for han havde netop været på besøg og opholdt sig i Cochin året forinden. Intet mindre end fantastisk, tænkte jeg. Hvad er chancerne for præcis at støde på disse hengivne, som ikke

alene samlede mig op i lufthavnen, netop som jeg var ankommet, men også tog mig med til søndagsfesten? Og så kendte de Lalitanatha og frue. Til søndagsfesten tilsmilede heldet mig endnu mere. En gruppe hengivne skulle dagen efter besøge Guruvayur-templet, og de tilbød mig at køre med. De næste dage nød jeg samværet med de lokale hengivne, som på overvældende vis viste mig gæstfrihed og værtsskab.

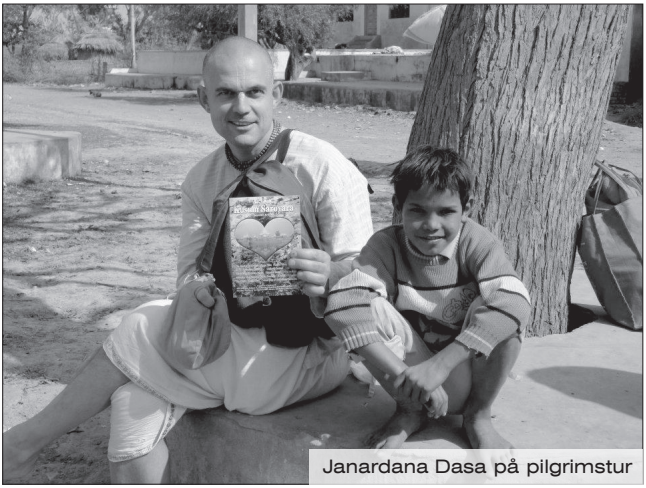
Janardana Dasa på pilgrimstur

Kerala var ny for mig, så det kom vældig belejligt at blive faciliteret på denne måde, indtil jeg havde fundet mig til rette. Navnet Kerala betyder landet med kokospalmer, og det har sin helt naturlige, ligefremme forklaring. Den del af Indien kaldes også Parasurama-ksetra. Efter at Krishna nedsteg som *Parasurama-avataren* og slog de krigslystne *ksatriyaer* ihjel 21 gange, gav han alt det erobrede land i velgørenhed til *brahmanaerne.* Da han således stod uden land, pløjede han dette stykke land op langs kysten ved det Arabiske Hav fra Gokarna i nord til den allersydligste del af Indien.

Det mest pilgrimsbefærdede tempel i Kerala er netop Guruvayur-templet. *Murtien* af Krishna, der bliver tilbedt der, er meget gammel og blev efter sigende først givet af Vishnu Selv til Brahma og derefter til Sutapa og Prishni, som tilbad *murtien*. De ønskede at få Vishnu som deres søn, og i tre tidsaldre blev de forældre til Vishnu. Først lod Prishnigarbha Sig føde af Prishni. Som Kasyapa og Aditi fik de Vamanadeva, og til sidst som Vasudeva og Devaki havde de Krishna som deres søn i Dvapara-yuga. Krishna Selv skulle have tilbedt denne *murti* i Dvaraka og senere givet den til Uddhava. Krishna kundgjorde for Uddhava, at denne form ville give beskyttelse til de faldne sjæle mod lidelserne i Kali-yuga. Senere installerede Uddhava i konsultation med Brihaspati (*devaernes guru*) og vindguden Vayu *murtien* i Kerala. Deraf navnet Guruvayur.

Senere besøgte jeg Padmanabha Swami-templet i den helt sydlige del af Kerala. Stedet er dejligt beliggende ved et vandreservoir fra en svunden tid. Som vesterlænding får man uønsket særbehandling. Efter en del diplomati og indhentning af dokumenter fik jeg omsider *darsana* med lotusøjede Krishna. Af nogle kaldes tempeltjenerne eller *pujarierne* spøgefuldt for *brahmana rakshasaer* [*brahmana*-spøgelser]. Det skal på ingen måde virke afskrækkende for eventuelt interesserede besøgende, men jeg konkluderede, at Krishna kun giver *darsana* til ivrige pilgrimme. Ej heller er Han lokalt til salg. Man kunne tro, at *pujarier* sådanne steder velvilligt lukker turister ind for at få lidt dollars. Nej, Krishna er ikke sådan en Gud, der mangler noget. *Padmanabha Swami* hviler (for der i Trivandrum ligger Han ned med en lotusblomst, der vokser ud af navlen) på en skat af guld og ædelstene, man kun for nyligt har fået skaffet sig adgang til, i rummene under templet. Tilbedelsen der går mere end 5.000 år tilbage, for det er et af stederne, Balarama besøgte på Sin pilgrimstur under Kuruksetra-krigen. De åbenbarede skrifter med deres historier og filosofi kommer til live. Alle Guddommens aktiviteter bliver vidunderligt virkelige. I sydlig retning ikke langt fra dette tempel ligger Adi Kesava-templet, hvor Herren Caitanya fandt 5. kapitel af *Brahma-samhita*.

Jeg rejste videre til Tamil Nadu og besøgte ISKCON's Chennai-tempel. Danesh og jeg havde for år tilbage en knap så hyggelig ople-

velse, da vi på vej sydpå var indenom *asramaen*. Den erindring irriterede mig. Min forhåbning var under besøget i mødet med de hengivne at kunne få vendt den oplevelse i positiv retning. Efter lidt tovtrækkeri og en misforståelse havde jeg nogle gode samtaler med den hengivne, der gav forelæsningen til søndagsfesten. Han var frygtløs og direkte i sin prædiken. Jeg tilbragte også nogen tid med tempelforstanderen, der inviterede mig til at indtage fest-*prasada* under et bryllup senere på dagen. Vi havde en venlig, god, fortrolig snak over morgen-*prasada*. Med hjælp fra forsamlingen er der nu blevet bygget et stort majestætisk tempel.

Danske Gaura Krishna, der nu bor i det centrale Indien, tilbragte nogen tid i et ISKCON-tempel i det centrale Maharashtra i byen Pandharpur. Jeg vil ikke afskrække jer med, hvor vanskeligt det var at komme dertil, men blot ønske jer en god tur. Dette sted ligger, hvad vi i Vesten ville kalde temmelig afsides. Ikke bare geografisk, men sprogligt også. Byen er dog kendt i hele Maharashtra, fordi Herren Vithala (eller Vithoba) bliver tilbedt der.

Vithoba betyder Herren, der står på en sten. Pundalik var en dedikeret søn, der tilbad sine forældre, men det ændrede sig for en tid, da han blev gift. Hans forældre besluttede at flytte til Kashi. Sønnen drog med, men lod forældrene gå, mens han selv sad til hest. Undervejs var Pundalik vidne til noget vidunderligt. Da de passerede en stor vismands *asrama*, så han nogle kvinder i snavset tøj gå ind i *asramaen*, hvor de gjorde rent. Da de forlod *asramaen* og gik ind i bederummet, kom de ud derfra i det samme tøj, men var nu fuldstændigt rene. Han blev så ivrig efter at have været vidne til denne vidunderlige hændelse, at han ventede for at se, om de ville komme tilbage, så han kunne tale med dem. Senere kom de, og han henvendte sig til dem. Det viste sig at være Ganga, Yamuna og alle de andre hellige floder i Indien. De sagde til ham, at han var den største synder på grund af den måde, hvorpå han behandlede sine forældre.

Fra den dag ændrede Pundalik sin væremåde og begyndte at tjene og tilbede sine forældre på en sådan måde, at Herren Vishnu en dag opsøgte ham. Selv om Pundalik så Herren Vishnu stå ved familiens hus, bad han Ham om at vente, da han var travlt optaget af at sørge for sine forældre. I mellemtiden gav han Herren Vishnu en sten at stå på, mens han fortsatte med sin tjeneste. Herren Vishnu ventede tålmodigt på ham og gav ham derefter en velsignelse. Pundaliks ønske var, at Herren skulle forblive på Jorden og velsigne alle. Så formen af Herren Vitthala er *svayambhu*, selvmanifesteret.

Alle, der besøger templet, har tilladelse til at røre ved Krishnas lotusfødder. Vi havde dog ikke tålmodighed til at stå otte timer i kø, så vi havde virtuel *darsana*. På en fjernsynsskærm kunne vi se, hvordan *pujarierne* på ekstatisk vis flåede de besøgende pilgrimme væk fra alteret efter endt *darsana* for ikke at sætte de ventende tilbederes tålmodighed på yderligere prøver. Mange af dem var kommet gående langvejs fra i *kirtana*-optog, hvilket vi havde set fra bussen, vi kom med om morgenen. På ekstatisk vis nærmede de sig til bens milevidt fra alle retninger og flokkedes her i slutningen af *kartika*-måneden til den forestående højtidelighed og fejring.

Folk i denne centrale del af Indien lever et roligt liv langt fra storbyernes rumsteren. De virker ugenerede af tanken om at skulle bevæge sig i et køretøj, selv over lang afstand, og da vi senere på aften skulle derfra for at nå vores tog i en anden by, virkede det helt tilfældigt, hvornår busserne gik. Jeg fik tegnsproget mig frem på hindi til, at busserne gik hver halve time, men da jeg hver halve time fik at vide, at bussen var aflyst, begyndte jeg at miste modet. Da de endelig kom, kom alle busserne på samme tidspunkt. Ydeligere forvirring opstod, da alle passagerer først gik op i den ene bus for lige pludselig at løbe over i en anden bus. Ingen fortalte min rejsefælle Mahabhavi og mig, hvad der egentlig gik for sig.

Om en uge er jeg tilbage i Indien sammen med Mahabhavi. Der bliver sikkert tid til et lille referat fra *Rishikesa*, hvor vi er en gruppe Hare Krishnaer, der de sidste par år er taget dertil en uge for at synge Hare Krishna og distribuere bøger og *prasada* i denne *yogaens* hovedstad.

BHAGAVAD-GITA SOM DEN ER
Kapitel 12 – Hengiven tjeneste

af Dandaniti Devi Dasi

Med tolvte kapitel er vi nået til afslutningen på den fortrolige midtersektion af Bhagavad-gita. Som tidligere omtalt inddeles Bhagavad-gita i tre sektioner, der hver består af seks kapitler. Kapitlerne 7-12 handler udelukkende om hengiven tjeneste og kulminerer derfor meget passende med afsnittet om "Hengiven tjeneste" eller bhakti-yoga på sanskrit.

Bhakti er bedre end upersonalisme

I kapitel 11. viste Herren Krishna Sin universelle form for Arjuna. Kapitlet endte med, at Krishna fastslog, at Han (Krishna) kun kan forstås gennem hengiven tjeneste. Det er flere gange tidligere blevet fastslået, at det højeste mål er at opnå Krishnas bolig, og at den bedste proces er *bhakti-yoga*. Se f.eks. 6.47, 7.19, 8.5, 9.18, 10.3 og 11.54

Vi er blevet præsenteret for både det personlige, det upersonlige og det universelle aspekt af Herren. For Arjuna er der ingen tvivl: Han er mest tiltrukket af Krishna i Hans smukke Syamasundara-form. For at afklare sin egen situation og bringe fokus tilbage på hengiven tjeneste spørger Arjuna derfor, om det er bedst at være engageret i Krishnas hengivne tjeneste eller at tilbede den upersonlige Brahman.

Krishna svarer klart og tydeligt i vers 2:

sri bhagavan uvaca
mayy avesya mano ye mam nitya yukta upasate
sraddhaya parayopetas te me yukta-tama matah

Guddommens Højeste Personlighed sagde: "De, der fæstner deres sind på Min personlige form, og som konstant er optaget af at tilbede Mig med stærk og transcendental tro, anser Jeg for at være de mest perfekte." (*Bg*. 12.2)

I de følgende tre vers belyser Herren nogle af de vanskeligheder, der er forbundet med tilbedelse af det upersonlige. Først og fremmest er det meget vanskeligt at tilbede noget upersonligt. Hvordan kan man fiksere sindet og sanserne på noget, der ligger uden for sansernes opfattelsesevne? En anden udfordring er, at det er svært i længden at udføre askese og opgive ønsket om materiel nydelse, hvis man ikke oplever den højere smag af at være beskæftiget i Krishnas tjeneste.

Hengiven tjeneste

I vers 6-7 forherliger Sri Krishna *bhakti-yoga* som den hurtige proces til udfrielse fra oceanet af fødsel og død. Prabhupada bruger tit eksemplet med elevatoren, hvor *bhakti-yoga* er som en elevator, der hurtigt og nemt bringer én til toppen, mens de andre processer er som en lang og stejl trappe. Her får vi en anden analogi: "Selv om en person, der er faldet i vandet midt ude i havet, er en meget dygtig svømmer og kæmper bravt, kan han ikke redde sig selv. Men hvis der kommer nogen og løfter ham op af vandet, er han nemt reddet. På lignende vis løfter Herren den hengivne op fra denne materielle eksistens. Det eneste, man behøver at gøre, er at praktisere denne lette Krishna-bevidste proces og helt og holdent engagere sig i hengiven tjeneste." (*Bg*. 12.6-7, forklaring)

Direkte eller trin-for-trin

Bhagavad-gita er en meget praktisk bog, og i de følgende fem vers (8-12) beskriver Krishna, hvordan alle mennesker kan avancere i Krishna-bevidsthed, uanset hvilken situation de befinder sig i.

Først nævnes den bedste og direkte metode:

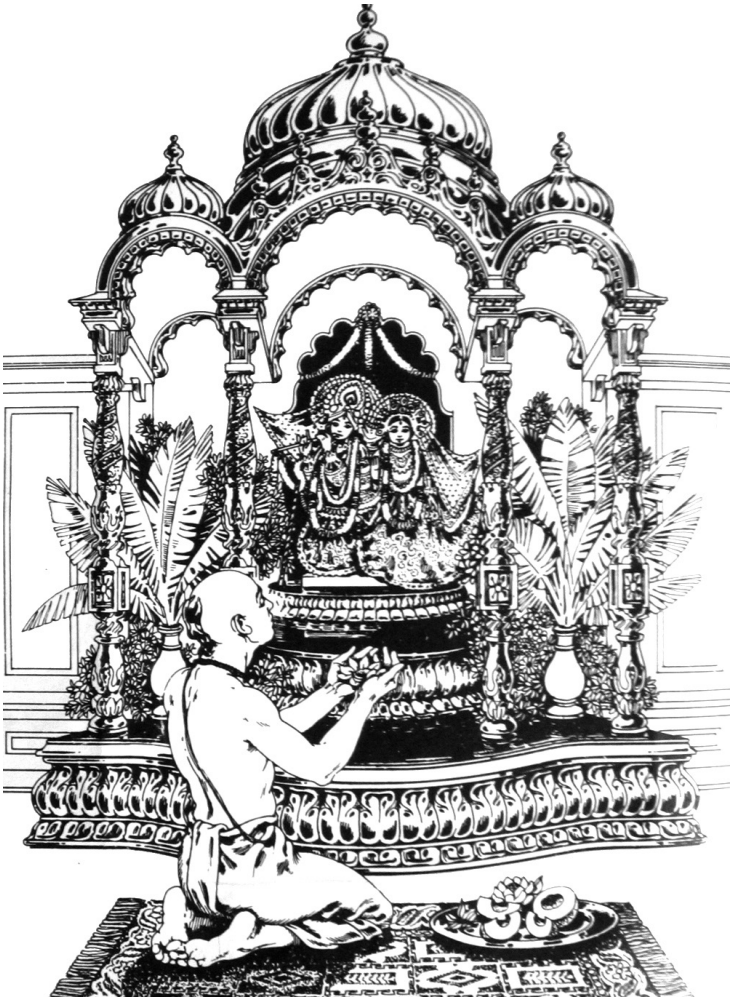

1) ”Blot fokuser dit sind på Mig, Guddommens Højeste Personlighed, og engager hele din intelligens i Mig. Således vil du med sikkerhed leve i Mig.” (*Bg*. 12.8)

Prabhupada forklarer: ”Hvis man er engageret i Herrens Krishnas hengivne tjeneste, lever man i et direkte forhold til den Højeste Herre.” Hvordan dette manifesterer sig, beskrives yderligere: ”Når en hengiven derfor synger Hare Krishna, danser Krishna og Hans indre energi på den hengivnes tunge. Når han ofrer mad til Krishna, tager Krishna direkte imod denne mad, og den hengivne bliver Krishna-iseret ved at spise resterne.” (*Bg*. 12.8, forklaring). For at forstå dette, må man dog selv praktisere processen. Man siger nogle gange, at for at smage honningen må man åbne glasset. Det er ikke nok at slikke uden på glasset.

Dette vers beskriver dem, der allerede har udviklet kærlighed til Krishna. Hvis man ikke har det, siger Krishna:

2) ”Hvis du ikke er i stand til at fæstne dit sind på Mig uden afvigelse, følg da *bhakti-yogaens* regulerende principper, for på den måde vil du udvikle et ønske om at nå Mig.” (*Bg*. 12.9)

Kærlighed til Gud ligger latent i alles hjerter, men for at den kan komme til udtryk, må hjertet først renses. Dette sker ved at følge processen af *bhakti-yoga* eller *sadhana-bhakti,* en daglig reguleret åndelig praksis, der udføres under vejledning af en åndelig mester. Dette indebærer at stå tidligt op, tage bad, besøge templet, synge Hare Krishna, ofre sin mad til Krishna, læse skrifterne og tjene de hengivne. Ved at følge en sådan praksis vil ønsket om at nå Krishna forstærkes, og man vil i sidste ende udvikle ren kærlighed til Krishna.

Udadtil vil hengivne på disse to niveauer måske praktisere på samme måde, men forskellen er, at den første har udviklet kærlighed til Krishna, mens den anden ikke har.

3) ”Hvis du ikke kan følge reglerne for *bhakti-yoga*, prøv da blot at arbejde for Mig, for ved at arbejde for Mig vil du komme til det fuldkomne stadie.” (*Bg*. 12.10)

Hvis man ikke er i stand til at være direkte beskæftiget i Krishnas tjeneste, kan man gøre åndeligt fremskridt ved at assistere de hengivne, der arbejder på at udbrede Krishna-bevidsthed. Her giver Prabhupada eksempler på, hvordan man kan arbejde for Krishna:

"Ligesom man i forretningsverdenen har brug for et sted at være, kapital at bruge af, arbejdskraft og organisering for at kunne vokse, er der brug for det samme i Krishnas tjeneste… Hvis man har penge nok, kan man hjælpe til med at bygge et kontor eller tempel for at udbrede Krishna-bevidsthed. Eller man kan støtte udgivelsen af blade og bøger." (*Bg*. 12.10, forklaring)

I forklaringen til *Bg*. 11.55 findes andre eksempler på *Krishna-karma,* arbejde for Krishna.

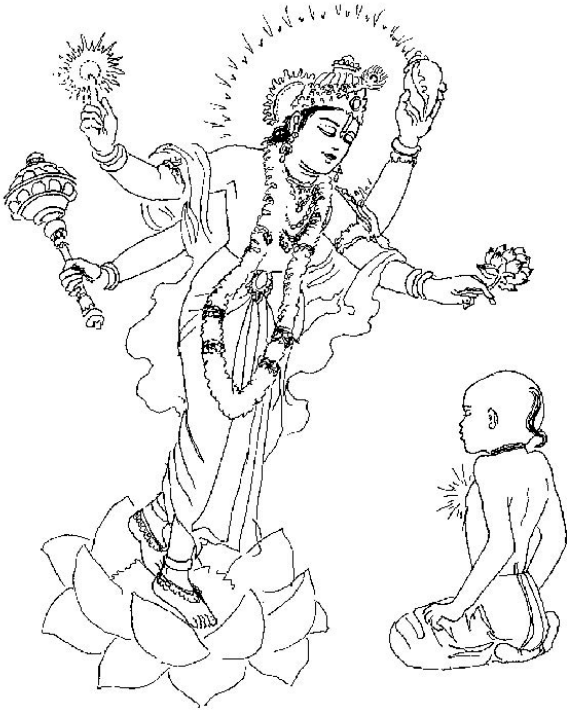

4) "Hvis du imidlertid ikke kan arbejde i denne bevidsthed om Mig, forsøg da at opgive alle resultater af dit arbejde og være forankret i selvet." (*Bg*. 12.11)

Man kan være i en situation, hvor man ikke direkte kan sympatisere med Krishna-bevægelsen. Det kan skyldes sociale forhold, éns familiesituation eller religiøse tilhørsforhold. I det tilfælde kan man gøre åndeligt fremskridt ved at kultivere en uselvisk holdning, hvor man giver det hårdttjente resultat af sit arbejde til velgørende formål. Dette vil gradvist rense bevidstheden, og hvis det gøres i en ånd af at ofre sig for den højeste sag, vil det lede til forståelsen af, at Krishna er den højeste sag.

5) "Hvis du ikke kan arbejde i denne ånd, engager dig da i at kultivere viden. Meditation er dog bedre end viden, og bedre end meditation er forsagelse af handlingernes frugter, for gennem en sådan forsagelse kan man opnå fred i sindet." (*Bg*. 12.12)

Starten på viden er at forstå, at man ikke er kroppen, men en ren åndelig sjæl. En sådan viden vil lede til meditation, der leder til forståelse af Oversjælen, og gradvist vil man komme til forståelsen af Guddommens Højeste Personlighed. Det understreges dog igen, at man må forsage frugterne af sine handlinger. Hvis man ikke kan give frugterne af sit arbejde til Krishna, må man give dem til andre gode formål.

Kort sagt er der to måder at nå Krishna på: den direkte og den gradvise proces. Arjuna befinder sig allerede på det højeste niveau, så det er underforstået, at den gradvise proces ikke anbefales for ham. Den er kun beregnet for dem, der ikke er i stand til at følge den direkte proces.

En ren hengivens kvaliteter

Efter at have beskrevet både den direkte og indirekte proces vender Krishna tilbage til ren hengiven tjeneste. Resten af kapitlet (vers 13-20) er dedikeret til at beskrive en ren hengivens transcendentale kvaliteter. Her nævnes omkring 30 egenskaber såsom ikke-

misundelig, tolerant, barmhjertig, ligevægtig osv., alt sammen kvaliteter, der gør en hengiven meget kær til Krishna, sådan som det angives med ordet *priya* (højtelsket) i slutningen af hvert vers. Umiddelbart kan nogle af kvaliteterne minde om hinanden. Prabhupada kommenterer:

"Vi ser flere gentagelser i beskrivelsen af en hengivens kvaliteter, men det er kun for at understrege, at en hengiven skal erhverve sig alle disse egenskaber." (*Bg*. 12.18-19, forklaring)

Som tidligere forklaret er Krishna ikke så interesseret i selve den tjeneste, der udføres, som i den kærlighed, der ligger bag. Derfor er det essentielt at udvikle disse *vaisnava*-kvaliteter. Prabhupada forklarer hvordan:

" Vil man anerkendes som en hengiven, bliver man nødt til at udvikle disse gode egenskaber. Den hengivne bestræber sig selvfølgelig ikke separat for at erhverve sig disse kvalifikationer, men engagement i Krishna-bevidsthed og hengiven tjeneste hjælper automatisk én til at udvikle dem." (*Bg*. 12.18-19, forklaring)

SPØRGSMÅL TIL KAPITEL 12

Du ønskes god fornøjelse med at læse 12. kapitel og svare på spørgsmålene. ☺

Vers 1-7

1. Hvilken af de to processer/transcendentalister er bedst?
2. Giv citater fra *Bhagavad-gita* til støtte for den personlige opfattelse.
3. Beskriv den upersonlige proces og hvilke vanskeligheder, der er forbundet med den.
4. Hvad er fordelene ved den personlige proces?
5. Forklar analogien med postkassen.
6. Forklar analogien med barnet og forældrene + mestersvømmeren i havet.
7. Hvorfor er *bhakti-yoga-processen* hurtigere end andre processer?

Vers 8-12

1. Forklar de forskellige *bhakti-yoga*-stadier, der er beskrevet i vers 8-12.
2. Hvorledes er en hengivens aktiviteter transcendentale? Hvad menes der med, at en hengiven lever i Krishna?
3. Nævn forskellige elementer af reguleret hengiven tjeneste (*sadhana-bhakti*).
4. Giv eksempler på arbejde for Krishna
5. Hvad sker der med den, der beslutter sig for at tjene den højeste sag, men ikke ved, at den er Krishna?
6. Hvad kan man opnå ved at opgive frugterne af sit arbejde? Hvad er forskellen mellem at ofre frugterne til Krishna og til "et godt formål"?
7. Forklar, hvordan viden og meditation gradvist leder til *bhakti*.
8. Hvilken proces anbefales for Arjuna? Og for resten af os?

Vers 13-20

1. Lav en liste over en hengivens transcendentale kvaliteter. Diskuter, hvordan de manifesterer sig i den hengivnes adfærd.
2. Hvordan forholder en hengiven sig til lidelser og fjendtlige personer?
3. Hvordan reagerer en materialist almindeligvis på sansenydelse for ham selv og for andre?
4. Hvad betyder tavshed for en hengiven?
5. Hvad er resultatet af at tilegne sig *vaisnava*-kvaliteterne?
6. Hvordan udvikler disse kvaliteter sig i en hengiven?
7. Hvad menes der med, at ikke-hengivne ingen gode egenskaber har?
8. Hvornår kan den upersonlige opfattelse være gavnlig?
9. Beskriv *bhakti*-processen ud fra forklaringen til vers 20.

Personlige spørgsmål:

Hvilket niveau af Krishna-bevidst praksis anser du dig selv for at være på?

Synes du, at du har udviklet nogle af *vaisnava*-kvaliteterne, efter at du er påbegyndt den hengivne tjenestes proces?

En lysgudstjeneste

af Lalitanatha Dasa

Den 8. februar afholdt Helligåndskirken i Københavns centrum en "lysgudstjeneste", hvor præsterne i forlængelse af en almindelig gudstjeneste havde indbudt repræsentanter for forskellige religioner til at tale til menigheden om fællesskab mellem religionerne. Der var således repræsentanter for jøderne (Bent Melchior), buddhismen, islam og sikherne, og jeg var blevet inviteret som repræsentant for hinduismen. Jeg havde til lejligheden forberedt følgende tale:

Først tak til arrangørerne for muligheden for at tale ved denne lysgudstjeneste med repræsentanter fra forskellige religioner. Det virker helt naturligt, at religionerne mødes til et sådant arrangement, for i virkeligheden er der meget mere, der forener os, end der skiller os. Vi er vel grundlæggende 95 % enige i vores livssyn – enige om, at Gud eksisterer – og forhåbentligt enige om, at det er den samme Gud, vi alle taler om og henvender os til. For det er vi enige om, ikke sandt: Gud findes. Vi kalder Ham ved forskellige navne, men Gud er én, ligesom Solen er én, selv om den har forskellige navne på forskellige sprog. På samme måde kan Skaberen af verden kun være én, selv om vi kalder Ham ved forskellige navne såsom Jehova, Allah eller Krishna.

Vi religiøse mennesker har meget til fælles og meget lidt skiller os, specielt når vi ser kontrasten til ateister og mennesker, for hvem Gud ikke betyder noget. Da bliver vores fællesskab virkeligt tydeligt. Derfor er jeg meget glad for at være inviteret her i eftermiddag og glad for at få lov til at bringe denne hilsen.

Alle religioner er enige om, at Gud er lys, både bogstaveligt og i overført betydning. På samme måde sammenligner *Bhagavad-gita* uvidenhed om Gud med mørke. Det gode ved mørket er, at det ikke er en selvstændig kvalitet, men blot fravær af lys. Der skal blot et lysstrejf til, så er mørket væk. På samme måde skal der blot mere viden om Gud til og mere erkendelse af Hans eksistens, og hvad den betyder for os, for at fjerne mørket, der hersker i verden i dag. Vi lever i en mørk tid. Dette mørke er selvfølgelig ikke et mørke med hensyn til materialistisk, teknologisk og økonomisk viden, som vi aldrig har haft så meget af som nu. Ikke desto mindre er det en mørk tid, hvor de fleste af vores medmennesker ingen viden har om, hvem de selv er (af natur er vi alle i virkeligheden evige væsener), og ingen oplevelse har af livets guddommelige basis og i mange tilfælde derfor opfatter tilværelsen som tom og meningsløs, selv om livet, specielt et liv som menneske, er særdeles meningsfyldt. Den gode nyhed er, at dette mørke kan forsvinde i samme grad, som virkelig viden om Gud og vores forhold til Ham bliver spredt.

En ting, som jeg er uenig med flere af jer, der allerede har talt her, er, at I kalder religion for tro. Det finder jeg helt forkert. Religion er lige så lidt tro, som atomer og elektroner er det. Eller rettere lige så meget, for det er ren tro, at der skulle findes atomer og elektroner, for ingen har set dem. Videnskaben har en atomteori, og den ser ud til at kunne forklare og forudsige mange ting, vi kan observere, ud fra antagelsen af, at der findes atomer, og derfor tror vi på – ud fra rationelle overvejelser – at atomer findes. På samme måde kan mange ting i verden forklares og forudsiges ud fra antagelsen af, at Gud findes, og derfor er det på samme måde rationelt at konkludere, at Gud må findes.

Det er det, Brorson mener, når han synger: "Gik alle konger frem på rad, i deres magt og vælde, de magtede ej det mindste blad, at sætte på en nælde." [Denne salme var blevet

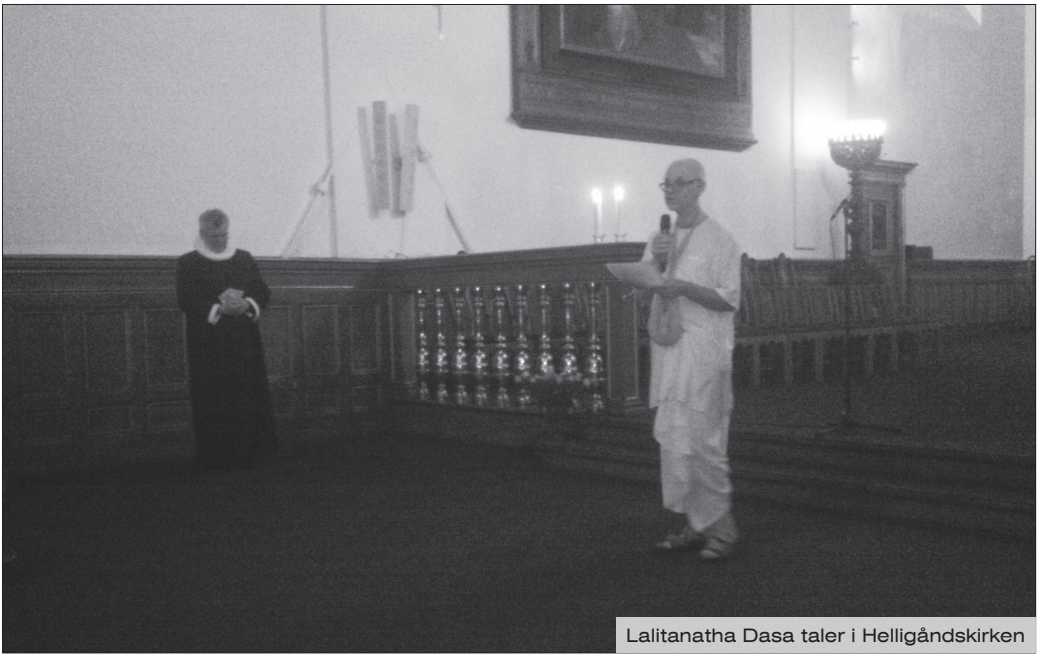

Lalitanatha Dasa taler i Helligåndskirken

sunget tidligere under gudstjenesten] Her konkluderer Brorson, at de store ting, som verdens mægtige konger udretter, er intet at regne ved siden af de vidundere og den orden, vi finder i naturen. Siden vi ved, hvor megen omhu og intelligens, der ligger bag de ting, vi mennesker skaber såsom huse og teknologi, er det naturligt at slutte, at der ligger en endnu større intelligens – Guds intelligens – bag den endnu mere forunderlige natur. Det er rent intelligent design, Brorson taler om.

På samme måde skrev Baladeva Vidyabhusana, en 1700-tals religiøs lærer og filosof fra Indien:

"Den materielle natur er livløs, og som sådan kan den ikke være den egentlige årsag… Når man ser den kosmiske manifestations forunderlige arrangement og forvaltning, lader det generelt formode, at der findes en levende hjerne bag dette arrangement. Man bør ikke bilde sig ind, at sådant et arrangement kan eksistere uden bevidst ledelse. I praksis ser vi aldrig, at livløse mursten selv kan opføre en stor bygning." Cc Adi 6.15p

F.eks. vidner denne storslåede Helligåndskirke, som vi befinder os i lige nu, om en dygtig bygherre – det er ikke de livløse mursten, der har opført sig selv – og på samme måde vidner den uendeligt mere forunderlige orden i kosmos såvel som i hver eneste organisme og hver celle og selv i det mindste atom om en endnu større og dygtigere intelligens bag naturen. I sidste ende koger diskussionen ned til, at enten har universet eksisteret i al evighed, eller også har Gud eksisteret i al evighed, og det kan bestemt ikke være universet. Sådanne argumenter er fuldt ud rationelle og burde give ethvert eftertænksomt menneske en direkte logisk erkendelse af, at Gud må findes, og at Guds eksistens ikke bare er 'tro'. Religion er ikke tro. Religion er videnskab om, hvor man etablerer et forhold til Gud, og det er det virkelige lys, der kan give fred til hvert menneske på det individuelle plan og til verden som helhed.

Så kære religioner, lad os stå sammen og dele det, vi har, med vores medmennesker. Vi lever i en mørk verden, og virkelig religion kan sprede lys. Lad os stå sammen om at elske Herren vores Gud og vores næste som os selv. Hare Krishna.

Tanker omkring min initiering

af Sri Gandharvika Devi Dasi

I begyndelsen af februar blev Gandhari Grønlund initieret af Sacinandana Swami og fik sit nye navn, Sri Gandharvika Devi Dasi. Hun vil i den forbindelse gerne dele nogle tanker, hun har gjort sig omkring sin initiering.

Mandag den 2. februar var første gang, jeg kunne lave en ofring til Hans Hellighed Sacinandana Swami Maharaja som hans discipel. Jeg havde ventet på denne dag med spænding, og siden jeg havde vidst, at der ikke var længe til min genfødsel, var der mange prøver, der var kommet. Prøver, der udfordrede min tro, min *sadhana*, mine mål i Krishna-bevidsthed. Alligevel overlevede jeg, og den altoverskyggende årsag til min overlevelse var Maharajas tro på mig og hans omsorg, hans vejledning og hans beskyttelse.

Hans barmhjertighed kommer til mig på så mange måder, og jeg forundres over, hvordan han så uselvisk giver al sin barmhjertighed videre til os, al den barmhjertighed, som han selv modtog fra sin egen åndelige mester, Srila Prabhupada. Han giver en helt speciel opmærksomhed til ungdommen, unge mennesker som jeg, der har brug for kærlig omsorg og opmærksomhed for at undgå, at vi søger andre former for ikke så opløftende selskab og udvikler dårlige vaner.

Sri Gandharvika Devi Dasi modtager initiering

I de sidste syv år har jeg mediteret på og fulgt Maharaja. Jeg har prøvet at forstå og opfange de vidundere, som han skaber, mens han bevæger sig utilknyttet rundt i den materielle verden. Hele tiden har jeg i mit hjerte vidst det, som jeg i dag har lovet og overgivet mig selv til, men jeg har ventet med at tage disse løfter, fordi jeg ønskede at give noget tilbage til ham. I min iver har jeg prøvet at forberede mig, men min konklusion er, at det eneste, jeg kan tilbyde ham, er mig selv. I alle mine bestræbelser har jeg i virkeligheden ikke opnået noget, der er værd at tilbyde min Maharaja ud over mig selv, det selvsamme selv, som jeg var for syv år siden. Mine anstrengelser har ikke båret frugt.

I stedet har jeg oplevet, at min tro har vokset sig stærkere hvert år i takt med, at Maharajas ord manifesterede sig mere og mere i mit liv. Det er igennem hans barmhjertighed, at jeg er nået her til dette punkt, som er begyndelsen på mit åndelige liv. Det giver mig håb, at selv den mindste anstrengelse med den rette intention mod Herren og Hans hengivne kan skabe mirakler. Det er et mirakel. I dag er Maharajas ord og Srila Prabhupadas ord den

eneste sti, jeg følger. Nogle dage leder stien mig til vidundere i Vraj, der har mange små gangstier, hvor der er påfugle, der synger højt, og man konstant kan høre Srimati Radharanis navn blive sunget. Andre gange leder stien mig væk fra fristelser, misundelse og grådighed. Min forvandling er langsomt begyndt, og jeg er så begejstret og spændt på, hvad fremtiden vil bringe.

Krishna har afsløret de vigtigste relationer i mit liv og givet mig Maharajas personlige selskab, så jeg kan lære at udvikle tjenestevillighed, uselviskhed, taknemlighed, ydmyghed og tolerance, alle disse kvaliteter, der vil hjælpe mig til at gå dybere i udvikling af det ultimative og vigtigste forhold, mit forhold til Gud.

Inden min initiering var jeg meget nervøs. Jeg følte mig slet ikke kvalificeret til at tage dette skridt. Da jeg var i USA lige inden min initiering, deltog jeg i nogle sangaftener, hvor vi sang sange og læste fra *Saranagati* af Bhaktivinoda Thakura. Der var der en hengiven, der kom op til mig og spurgte, hvordan jeg havde det, og om jeg var spændt. Jeg udtrykte, at jeg var meget nervøs, og jeg prøvede at forberede mig, men at jeg slet ikke følte mig kvalificeret. Hun delte noget, som hendes *guru*, Radhanatha Swami Maharaja, havde sagt til hende omkring hendes første initiering: "One should just be grateful." Man skal bare være taknemlig. Så med denne meget enkle meditation prøvede jeg at forberede mig til denne dag. Taknemlighed for alt det, som Maharaja har givet mig, den godhed, han udviser over for os alle, og den styrke, jeg føler, når jeg lytter til hans ord, eller når jeg er i hans nærvær.

Efter denne ceremoni, som var en kraftfuld *samskara*, kan jeg mærke nogle ændringer i min personlighed. Der er en ro og en styrket tiltro til den sti, jeg har valgt at følge, og et ønske i mig er blevet stærkere, et ønske om at tjene Srila Prabhupada i hans mission og hjælpe min Gurudev med at sprede det hellige navn. *Kirtana* er, hvad jeg brænder for. Det hellige navn er den Inkarnation, som tiltrækker mig mest. Jeg ikke kan leve uden Nam-Prabhu. Jeg håber, I vil velsigne mig, så jeg altid må være engageret i hengiven tjeneste, og tilgive mine mangler og fejl.

Jeres tjener, Sri Gandharvika Devi Dasi

Sacinandana Swami og Sri Gandharvika Devi Dasi

Verdens største bhakti-vriksa samfund

af Madhava Smullen

En fængslende og inspirerende ny dokumentarfilm af den franske filmmand Vasudeva Dasa tager hans publikum med til verdens største *bhakti-vriksa*-samfund, der består af talrige Krishna-bevidste forsamlingsgrupper. Særheden ved dette er, at vi skal til Den Persiske Golf i et land, hvis navn tilbageholdes på grund af dets love imod offentlig tilskuestillen og udbredelse af ikke-islamiske traditioner. Derfor har dokumentarfilmen den gådefulde titel *Somewhere in the Gulf* [”Et eller andet sted i Golfen”].

Den timelange film, der blev optaget i marts og april sidste år, fortæller, hvordan de indiske emigranter Vijay Venugopala Dasa og hans hustru, Prema Padmini Dasi, begyndte deres *bhakti-vriksa*-samfund i 1988 ved, at de holdt små Krishna-bevidste programmer i deres hjem. De respekterede de lokale love om at ikke at forsøge at omvende muslimer og opsøgte kun deres fælles indiske emigranter, der var i Golfen for at tjene penge til deres familier, før de igen flyttede tilbage til Indien. Fra ingen hengivne overhovedet i vores unavngivne land voksede fælleskabet til 2.000 mennesker på et årti. I de næste ti år udvidede det sig til 5.000, og i dag består det af utrolige 8.000 *bhakti-vriksa*-medlemmer, der praktiserer Krishna-bevidsthed.

Hvad mere er, er intet mindre end 1.500 af disse nu initierede ISKCON-hengivne, der reciterer 16 runder af Hare Krishna-*mantraet* om dagen og følger de fire regulative principper med ingen kødspisning, ingen beruselse, ingen utilladelig sex og intet hasardspil.

I Vasudevas film tager den informative og joviale franskmand os med ind i *bhakti-vriksa*-grupperne, der har skabt dette forbløffende fænomen. Der er for øjeblikket to store *bhakti-vriksa*-fællesskaber i vores land, hvor det ene er blevet døbt “Mathuradesh” og det andet “Simantadvipa”. I begge byer er der snesevis af *bhakti-vriksa*-celler, der er grupper på hver cirka femten personer, der mødes ugentligt i et *bhakti-vriksa*-medlems hjem.

Hvert møde ledes af en ”tjenerleder”, varer imellem en og to timer og består af syv dele. Først er der en isbryder, hvor medlemmerne taler om, hvad der foregår i deres daglige liv og relaterer det til Krishna. Dette følges af en *kirtana* og oplæsning fra bogen *The Glories of the Holy Name*.

Medlemmerne reciterer derefter én runde eller 108 Hare Krishna-*mantraer* sammen på kæder. Så læser de et stykke fra skrifterne og diskuterer betydningen af det, de har læst, taler lidt om vigtigheden af opsøgende, uadvendt Krishna-bevidst aktivitet og respekterer til sidst et måltid *prasada* sammen.

Efter at medlemmerne systematisk har gjort fremskridt i Krishna-bevidsthed gennem dette program igennem et stykke tid, starter de i mange tilfælde deres egne cellegrupper, så antallet af medlemmer hele tiden vokser mere og mere.

Ud over møderne har de også andre muligheder for at gøre fremskridt i Krishna-bevidsthed. Hengivne kommer sammen en hel dag til ”*japa*-ton” [recitation i en hel dag] og til dage, hvor de reciterer seksten runder sammen. Mange har gennemgået kurser i *vaisnava*-etikette og *grhastha-asrama* såvel som *bhakti-sastri*-kurser i Srila Prabhupadas bøger og Mayapur Instituttets læreruddannelseskursus. Derudover har mange af dem selvfølgelig taget initiering.

Bhakti-vriksa-samfundet giver ikke kun åndelig uddannelse, men imødekommer også andre elementer i et afbalanceret liv. Medlemmerne skiftes til at tage sig af børnene,

mens de andre voksne deltager i møderne. Børnene har deres egne møder med spørgsmål og svar om Krishna, hvor de lærer vers og har *kirtana*.

Så er der ungdomslejre, cricketkampe og udflugter til stranden. Et særligt inspirerende klip i filmen viser omkring 25 familier, der cykler ud sammen og har *kirtana* i sandklitterne.

Et Bhakti-Vriksa møde

Bhakti-vriksa-lederne tilbyder tilmed rådgivning for at hjælpe medlemmerne i deres personlige liv og deres indbyrdes forhold.

”Alle anses for at være en del af familien,” fortæller Vijay Venugopala i filmen. ”De får hjælp til alle sider af deres liv. Hvis de slås med problemer i deres fysiske helbred, i deres økonomiske situation, i deres åndelige liv osv., er der altid nogle til at hjælpe dem. Der er et helt støttesystem af hengivne.”

Han gør opmærksom på, at nu er der tre generationer af *bhakti-vriksa*-medlemmer i vores unavngivne land. ”Familier opstod, og den anden generation er vokset op og også blevet gift,” forklarer han. ”Og nu er der også en tredje generation, der deltager i vores *bhakti-vriksa*-programmer. Dette kærlige forhold fortsætter hele livet.”

Medlemmer af *bhakti-vriksa*-samfundene i Mathuradesh og Simantadvipa inkluderer både velhavende, højtuddannede mennesker og arbejdere som byggefolk, skræddere og barberer. Mange har ladt deres familie blive tilbage i Indien og arbejder ti eller tolv timer om dagen for at tjene penge, som de sender hjem til familien. Før de kom med i *bhakti-vriksa*, følte mange af dem sig ensomme og overanstrengte. Nogle gange blev de deprimerede og begyndte at drikke, ryge og spille. Men *bhakti-vriksa* gav dem et nyt hjem, mens de var væk fra deres hjem, gav dem fornyet mod og ændrede deres liv.

I filmen fortæller én *bhakti-vriksa*-gruppeleder, at medlemmerne ofte kommer til gruppen overbebyrdet af problemer og bekymringer over deres familier og økonomi. Men det varer ikke længe, før de har nye venner, har genfundet forbindelsen til deres indiske åndelige kultur, reciterer tolv eller seksten runder *japa* om dagen og bemærker med lysende ansigter: ”Problemer? Vi har ingen problemer?”

Filmskaber Vasudeva Dasa fortæller, at det var en ”forfriskende” oplevelse at optage dokumentarfilmen og håber, at filmen, der havde premiere i oktober 2014, vil være inspirerende for publikum generelt og i særdeles for ledere, der er interesseret i udvikle deres forsamlingsfællesskaber.

”Overalt i verden inklusive de lukkede dele af verden er der *bhakti-vriksa*,” runder Vijay Venugopal af til slut i Vasudevas film. ”Programmets natur er, at det er meget diskret, det foregår i hjemmene, og kun få ved noget om, hvad der sker. Det vokser. Selv hvis de demokratiske samfund skrider, og verdenssituationen fører til alle slags problemer i fremtiden, er *bhakti-vriksa* integreret i samfundet. Måske får templerne ikke lov til at være der, men *bhakti-vriksa* kan blomstre sådanne steder, fordi det ikke afhænger af store budgetter. Det er blot noget privat, der foregår i hjemmene og spreder sig på den måde, Caitanya Mahaprabhu ville have det.”

Se hele filmen her: http://iskconnews.org/video/somewhere-in-the-persian-gulf,802/#.VNyZ3CnEPzI .

Hentet fra ISKCON News: http://iskconnews.org/worlds-largest-bhakti-vriksha-community-hidden-in-persian-gulf,4807/.

HERREN KRISHNAS KØKKEN

Burfi-familien: mælkekarameller

Indisk vegetarisk kogekunst - 34. del, af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Catrine Kristensen)

I Yamunas madlavningsserie, der blev bragt i Back To Godhead i 1990'erne, bringer vi her afsnit 34, der fortæller, hvordan man laver burfi.

Mens bengalske mælkekonfekter såsom *sandesa* og *rasgulla* er lavet med *chenna*-ost (*panir* eller ostemasse), er mælkekonfekt fra det nordlige Indien lavet af *khoa*, som er mælk, der er kogt ned til en karamelagtig konsistens. Almindelig *burfi* består af *khoa*, der er tilsat sukker. Andre variationer af *burfi* laves med yderligere tilsætning af mandel, cashew, pistacie, kokos, squash, gulerod osv.

De fleste *burfier*, man finder i de indiske konfektbutikker i dag, er ikke lavet med ægte *khoa*, men med hurtig eller falsk *khoa*, som laves ved at blande mælkepulver med vand, mælk eller fløde. *Burfi*, som er lavet på denne måde, ligner måske den ægte vare, men smagen og konsistensen er langt fra den samme.

I hjemmekøkkener varierer forholdet i *burfi* mellem sukker og *khoa* fra region til region. Opskrifterne i lærebogen *Lord Krishna's Cuisine* anvender mindre sukker for at fremhæve det karameliserede laktosesukker, der forstærker smagen, når mælken er reduceret til karamel. Man kan tilsætte mere sukker efter smag.

Pera

I slutningen af 1960'erne var *pera* et af *burfi*-familiens første lækkerier, som Srila Prabhupada lærte sine disciple at lave. I 1969 lærte han nogle stykker af os, hvordan man laver et Vrindavana-lækkeri, der kaldes '*Vrindavana pera* mælkekaramelbolde', der rulles i krystalsukker. Opskriften kan findes på side 628 i lærebogen.

Hvis du følger disse køkkenlektioner, bør du lave et par portioner af *pera* med forskellige typer sukker såsom fruktose, sucanat, brun farin, daddelsukker, turbinadesukker, floridakrystaller, ahornssukkerkrystaller eller et lokalt sukker, der anvendes i din del af verden. Find de typer, du har mest lyst til at bruge i Krishnas tjeneste.

Køkkenlektioner

Det tager tid at lave mælk til *khoa*, som er grundlaget for *burfi*. Koncentrer dig derfor om det hellige navn samtidig med, at du laver *khoa*. Lyt til Krishna-bevidst musik eller foredrag. Hold øje med mælken, når den koger, og lyt til dens hviskende lyde på forskellige stadier af indkogningen. Nyd maden og tænk på at glæde Herrens sanser. Tænk i renhed, kvalitet og renhed.

Rasgula

Dobbelt ingefærs-pera

(12 stykker)

1 stk. frisk ingefær, 2½ cm, skrabet, 7½ dl mælk,6 dl fløde, 0,2 dl hakket ingefærstilk eller hakket kandiseret ingefær,1½ dl sukker, helst uraffineret

Riv ingefæren fint, imens du sørger for at opsamle både saften og fibrene i en skål. Overfør saft og fibre til et stykke bomuldsklæde og vrid så meget ingefærsaft som muligt ned i en skål.

Hæld mælk og fløde i en stor sliplet-gryde og opvarm over høj varme. Bring mælken og fløden i kog under konstant omrøring og fortsæt med at koge, indtil blandingen reduceres til en tyk sovs. Tilsæt ingefærsaft, den revne ingefærstilk eller den kandiserede ingefær og sukkeret. Reducer varmen til moderat.

Fortsæt med at koge under konstant omrøring, til massen slipper grydens sider og holder sin form. Overfør massen til en anden gryde eller en plade og lad den afkøle til stuetemperatur. Del den op i 12 stykker, der rulles til kugler og ofres til Herren Krishna.

Templet i København

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 48 28 64 46
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Åbent dagligt fra 4.30 til 19:30.
Arati og forelæsninger bl.a. kl. 7:15 og kl. 18.
Søndagsfest hver søndag fra kl. 15.00:
Kirtana, foredrag og *prasada*.
MARTS MÅNED: Torsdag 5.3: Gaura Purnima: fest fra kl. 16 til 21. **Lørdag 14.3:** Srivasa Panditas fremkomst: aftenprogram fra kl. 17. **Torsdag 19.3 til mandag 23.3:** Besøg af Sankarsana D. og Visnupriya DD. **Lørdag 28.3 Rama Navami:** aftenprogram fra kl. 17.

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag	09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag	09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag	08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Tirsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Onsdag	06.00 - 07.00
Torsdag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Fredag	06.00 - 07.00 & 22.00 - 24.00
Søndag	22.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Mandag - fredag: 16.00 - 20.30
Lørdag - søndag: lukket

Facebook

www.facebook.com/groups/Iskcon.Danmark
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook side

Krishnahuset i Aarhus

Kystvejen 65A, 8000 Aarhus C - Tlf.: 28880377
www.krishnahuset.dk - kontakt@krishnahuset.dk

Søndagsfest hver søndag i lige uger fra kl. 14.00:
Kirtana (mantra-sang), foredrag og vegetarisk festmåltid

Alle aktiviteter i Krishnahuset koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

ISKCON Norge

Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo
www.harekrishna.no - info@harekrishna.no

Hver siste fredag kl. 18.00: mantranight m/lett *prasada*.

Hver onsdag kl. 18.00 til 20.00: Bhakti Vriksha. Du kan lese mer på http://www.bhaktivriksha.com/about/

Hver søndag kl. 15.00: søndagsfest: kirtana, foredrag og prasada.

MARS MÅNED:
Torsdag 5. mars kl. 17.00: Gaura Purnima. Sri Caitanya Mahaprabhus åpenbarelsesdag. Kirtana, foredrag og prasada.

Ekadasi: 1., 16. og 30. mars

(5. mars. Gaura Purnima)

Websider

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.iskcon.dk
Iskcon Danmarks officielle hjemmeside. Siden er for øjeblikket under opbygning

www.krishnahuset.dk
Hjemmeside for ISKCON i Århus

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.krishna-online.dk
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesigndk.wordpress.com
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

INFO

Alle artikler i *Nyt fra Hare Krishna* ligger også på www.harekrishna.dk
Hvis I gerne vil abonnere på det fysiske blad, så send en mail til lalitanatha@krishna.dk, ring til 5927 1930 eller skriv til *Nyt fra Hare Krishna*, Holsteinborgvej 20, 1.th, 2720 Vanløse.

KRISHNAHUSET AARHUS OG ISKCON KØBENHAVN PRÆSENTERER

6,5 TIMERS KIRTAN

SACRED SOUND

LØRDAG D. 18.04.15 - 13-19.30

VEGETARMAD SERVERES LØBENDE FRA 16-17.30

Adressen er Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse -gem datoen og mød op på dagen

OPLEV EN AF DANMARKS STØRSTE MANTRASANG-EVENTS I 2015 MED KIRTANIYAS FRA SKANDINAVIEN

SE MERE INFORMATION PÅ KIRTAN.DK